

Kdo tu bude orat?

Kdo tu bude orat, kdo políčko sklízat..., zpívá se v jedné moravské písničce. Podíváme-li se na situaci v našem zemědělství, jeví se jeho budoucnost poněkud podobně. Jenže v písničce odváděli kluka na vojnu, a to už se dnes jaksí neděje. Pravda, dnes mladé lidi od zemědělství neodvádějí drábi, ale jiné pracovní příležitosti.

Práce v zemědělství není nejatraktivnější, výplaty holt také nejsou nejvyšší, úbytek dobytka a produkce nedává zrovna jistotu do budoucna. A právě proto je každý mladý člověk, který se práci v zemědělství chce věnovat, nesmírně cenný. Otázkou pro mnohé z nás pak zůstává, jestli jsou to jenom výše uvedené podmínky, nebo ještě jiné věci, které mladé lidi od zemědělství odrážejí. Případně co udělat, aby tomu tak nebylo. Vždyť tato práce má mnohá pozitiva a pokud baví, dá se mnohé překousnout. Ostatně mladé lidi lze nalézt na celé řadě fa-

rem, od malých soukromých až po ty velké. Jenom jich není dost a jsou jenom někde. Když už nahradíme čím dál větší podíl lidské práce stroji nebo pracovníky z chudších zemí, kdo bude práci organizovat, řídit stroje a pracovat na rozvoji farem? Není výběr studentů a systém výuky jedním z faktorů, který se negativně projevuje na počtu absolventů, schopných se uplatnit v praxi? Jaký je rozdíl mezi absolventem střední či vysoké školy u nás a jinde? Podle mého mají absolventi „jinde“ mnohem přesnější informace o tom, co je po ukončení studia čeká. Spočítej-

Již od jara v Dobroníně probíhala příprava

me si každý z nás, kolikrát jsme při každodenní práci na poli nebo u dobytka potřebovali počty pravděpodobnosti, kinetiku uzavřených soustav, prostorové vzorce cukrů apod. Potřebujeme trojčlenku, tu však absolventi škol neumějí. Potřebujeme pochopit zvíře, půdu, znát úvěry, spočítat návratnost investic, organi-

zaci práce, systém dotací a tisíce jiných praktických věcí, které se neučí, protože by se je museli naučit ti, co je učí. Bude-li kritériem přijímacích zkoušek a nástrojem prosevu přijatých studentů matematika a chemie, nejlépe v klasické podobě, vyselektujeme právě ty studenty, které by práce v zemědělství ba-

Kurz byl občas náročný

Foto Martina Sasáková

I mytí je součástí přípravy krav na výstavu

Foto Martina Sasáková

Tereza Kudlíková získala cenu za nejlepší předvedení v Brně Foto Martina Sasáková

Michaela Radovská – cena za nejlepší předvedení ve Zdislavicích Foto Martina Sasáková

Barbora Benešová – předvedení šampionky v Opařanech Foto Martina Sasáková

vila. No a pokud nám pak na školách zůstanou ti, kteří o vlastní práci na farmě budou vědět ty počty pravděpodobnosti, praxe je znechutí nebo odstřelí. Rozhodně tím nechci tvrdit, že základem střední či vysoké školy má být svářecský průkaz a řidičák na traktor.

Přistoupili k činům

Tvrzení „Praxe vás naučí“ však už dávno není aktuální. Praxe nemá čas se s někým babrat víc, než je nezbytně nutné. Tedy, čím více se kdo na praxi připraví v době studia, tím je pro budoucího zaměstnavatele nebo sám pro sebe cennější. A to už není úkol jenom pro školy, ale pro nás všechny. O to přínosnější se mně jeví akce uspořádaná ve dnech 11. a 12. května letošního roku v chovu Dobrosev a. s., Dobronín, jejímž cí-

lem bylo přiblížit studentům všechnu tu práci, spojenou s přípravou zvířat na výstavy a jejich vlastním předváděním.

Inspirace z Cremony

Lze jistě namítnout, že výstava a předvádění zvířat netvoří základ práce zootechnika nebo farmáře. Pokud si vzpomeneme na výstavu v Cremoně, na tým mladých švýcarských farmářů, na jejich sebranost v předvádění a po výsledném tažení na oslavě, bylo tu co závidět. Ti lidé měli jasno o své budoucnosti a třesínka na dortu, totiž ona účast na prestižní výstavě, byla jasnou motivací.

Nemá se jenom závidět, má se také něco dělat. Podobná věta byla zřejmě motivací pro vedoucího dobrovníckého chovu Ing. Jaromíra Vlčka, který oslovil řadu dalších dobro-

volníků: bonitéry ČMSCH Lukáše Výborného, Zdeňka Schaffelhofera a Rostislava Škrabala, Ing. Davida Lipovského, Ing. Mojmirá Vacka, CSc., Ing. Petra Zajíčka, autora článku a v neposlední řadě své kolegy v chovu, kterým patří poděkování za celou přípravu. Akce se zúčastnili studenti Střední odborné školy v Poděbradách spolu se svými pedagogy. Teoreticky šlo o to, jak pak se zvířata připravují na výstavu a jak se vystavují, k tomu byly určeny odpolední přednášky, druhý den se umývalo, stříhalo, předvádělo, posuzovalo a ukazovalo, čeho si na zvířeti všimát. Stejně to ale bylo o přístupu ke kravám, zacházení s nimi a v neposlední řadě o to, nebát se. No a zaujmout mladé lidi pro práci se zvířaty.

A co ti naši? Pravda, nebyl to obecný vzorek studentů zemědělství, ale:

- Tihle mladí lidé se nebáli krav.

- Tihle mladí lidé se nestyděli být mokří, špinaví a učenliví.
- Přednášet těmto mladým lidem o vztahu ke kravám bylo zbytečné, už jej dávno měli.

Tak vlastně: „Klobouk dolů“ a radost z práce.

A výsledky? Studenti se zatím zúčastnili chovatelských dnů v Opařanech, Zdislavicích a Národní výstavy v Brně. Mezi ostatními spolužáky vynikly:

- Tereza Kudlíková – cena za nejlepší předvedení v Brně
 - Barbora Benešová – předvedení šampionky v Opařanech
 - Michaela Radovská – cena za nejlepší předvedení ve Zdislavicích
- Ale v podstatě díky všem a snad se podobné akce budou opakovat.

MVDr. Ivo Paulík
Fides Agro, spol. s r.o.